3 de juliol: Sant Tomàs, apòstol

Text de l'Evangeli (*Jn* 20,24-29): Però Tomàs, un dels Dotze, el qui es diu Dídim, no era amb ells quan vingué Jesús. Els altres deixebles li deien: «Hem vist el Senyor!». Però ell els digué: «Si no veig en les seves mans la marca dels claus, i no fico el meu dit en la marca dels claus, i no fico la meva mà en el seu costat, no creuré».

I vuit dies després els seus deixebles eren novament a dintre, i Tomàs amb ells. Vingué Jesús, tancades les portes, i es presentà enmig d'ells, i digué: «La pau sigui amb vosaltres!». Després diu a Tomàs: «Porta el teu dit aquí i mira les meves mans, i porta la teva mà i fica-la en el meu costat, i no sigues incrèdul sinó fidel!». Respongué Tomàs, dient: «[Ets] el Senyor meu i el Déu meu!». Li digué Jesús: «Perquè m'has vist has cregut? Benaurats els qui sense haver vist han cregut!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«[Ets] el Senyor meu i el Déu meu!»

Mn. Joan SERRA i Fontanet
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església celebra la festa de sant Tomàs. L'evangelista Joan, després de descriure l'aparició de Jesús, el mateix diumenge de la resurrecció, ens diu que l'apòstol Tomàs no hi era, i quan els Apòstols —que havien vist el Senyor— en donaven testimoni, Tomàs respongué: «Si no veig en les seves mans la marca dels claus, i no fico el meu dit en la marca dels claus, i no fico la meva mà en el seu costat, no creuré» (Jn 20,25).

Jesús és bo i va a l'encontre de Tomàs. Passats vuit dies, Jesús s'apareix una altra vegada i diu a Tomàs: «Porta el teu dit aquí i mira les meves mans, i porta la teva mà i fica-la en el meu costat, i no sigues incrèdul sinó fidel!» (Jn 20,27).

—Oh Jesús, que n'ets de bo! Si veus que alguna vegada jo m'aparto de Vós, veniu al meu encontre, com vàreu anar a l'encontre de Tomàs.

La reacció de Tomàs van ser aquestes paraules: «[Ets] el Senyor meu i el Déu meu!» (Jn 20,28). Què boniques són aquestes paraules de Tomàs! Li diu “Senyor” i “Déu”. Fa un acte de fe en la divinitat de Jesús. En veure'l ressuscitat, ja no veu solament l'home Jesús, que s'estava amb els Apòstols i menjava amb ells, sinó el seu Senyor i el seu Déu.

Jesús el renya i li diu que no sigui incrèdul, sinó creient, i afegeix: «Benaurats els qui sense haver vist han cregut!» (Jn 20,28). Nosaltres no hem vist el Crist crucificat, ni el Crist ressuscitat, ni se'ns ha aparegut, però som feliços perquè creiem en aquest Jesucrist que ha mort i ha ressuscitat per nosaltres.

Per tant, preguem: «Senyor meu i Déu meu, preneu-me tot allò que m'aparta de Vós; Senyor meu i Déu meu, doneu-me tot allò que m'acosta a Vós; Senyor meu i Déu meu, traieu-me de mi mateix per donar-me tot a Vós» (Sant Nicolau de Flüe).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Tomàs veia i tocava l’home, però confessava la seva fe en Déu, a qui ni veia ni tocava. Però el que veia i tocava el portava a creure en el que fins llavors havia dubtat» (Sant Agustí)

- «Tomàs és important per a nosaltres almenys per tres motius: primer, perquè ens conforta en les nostres inseguretats; en segon lloc, perquè ens demostra que tot dubte pot tenir un final lluminós més enllà de tota incertesa; i, finalment, perquè les paraules que li va dirigir Jesús ens recorden l’autèntic sentit de la fe madura i ens encoratgen a continuar, malgrat les dificultats, pel camí de fidelitat a Ell» (Benet XVI)

- «La hipòtesis segons la qual la Resurrecció hauria estat un ‘producte’ de la fe (o de la credulitat) dels apòstols, no té cap consistència. Ben al contrari, la seva fe en la Resurrecció va néixer —sota l’acció de la gràcia divina— de l’experiència directa de la realitat de Jesús ressuscitat» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 644)